

عنوان مقاله:

گیاه پالایی در محیط های آلوده: بررسی عملکرد گیاهان خردل هندی و عدسک آبی و جلبک های اسپیروژیر و قهوه ای

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی زیست شناسی و علوم آزمایشگاهی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

صدیقه رحیمی - گروه زیست شناسی گیاهی، دانشکده زیست شناسی، پردیس علوم، دانشگاه تهران

مانده محقر - دانشجوی کارشناسی زیست شناسی گیاهی، دانشکده زیست شناسی، دانشگاه تهران

هستی یوسف طالشی - دانشجوی کارشناسی زیست شناسی گیاهی، دانشکده زیست شناسی، دانشگاه تهران

شیدا عباسی - دانشجوی کارشناسی زیست شناسی گیاهی، دانشکده زیست شناسی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

گیاه پالایی به معنای استفاده از گیاهان و جلبک ها برای تصفیه آلودگی ها از محیط های آلوده است و به عنوان یک راه حل طبیعی و پایدار برای کاهش آلودگی ها مورد توجه قرار گرفته است. این روش با افزایش جمعیت و گسترش صنایع، به کاهش اثرات زیست محیطی آلودگی ها و بهبود کیفیت محیط زیست کمک می کند. گیاهان و جلبک ها از طریق مکانیسم هایی مانند جذب، تجمع، تجزیه و تثبیت، آلودگی ها را حذف می کنند و در تصفیه فاضلاب های صنعتی، پساب های شهری و آلودگی های خاکی به کار می روند. با وجود مزایای متعدد، گیاه پالایی با چالش هایی مانند انتخاب گیاه مناسب و زمان مورد نیاز برای تصفیه مواجه است و تحقیقات بیشتری برای بهبود کارایی آن ضروری است. آینده گیاه پالایی با توجه به نیازهای روزافزون به روش های پایدار و دوستدار محیط زیست امیدوار کننده است و می تواند نقش مهمی در حفظ و بهبود کیفیت محیط زیست ایفا کند. در این مطالعه به بررسی پالایش دو گیاه و دو جلبک پرداخته شده است که هر کدام از گیاهان و جلبک های انتخابی دارای بیشترین پالایش در محیط های آبی هستند. گیاهان خردل هندی و عدسک آبی هر کدام به ترتیب دارای ۸۵ و ۹۰ درصد پالایش آب های ساحلی و انواع آب ها هستند و جلبک های اسپیروژیر و قهوه ای هر کدام به ترتیب دارای ۹۰ و ۹۵ درصد پالایش در محیط های آبی هستند.

کلمات کلیدی:

گیاه پالایی، عدسک آبی، خردل هندی، جلبک *spirogyra*، جلبک قهوه ای، پالایش آب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2066467>

